

Dalmadi Jenő

Ítélet:

- I. *fokon:15 év*
- II. *fokon: Életfogytiglan*

Ez már nem mese.

„Az oroszlán azzal dicsekedett az állatok előtt, hogy nincs nála erősebb a földön.

- De van – szólt csendesen a nyuszi – az EMBER.

Elindult hát az oroszlán, mert le akarta győzni az embert.

Találkozott a gyerekekkel.

- Te vagy az EMBER?
- Nem, én csak leszek.
- Tovább ment, találkozott az öreggel.
- Te vagy az EMBER?
- Nem, én csak voltam.
- Aztán találkozott a huszárral.
- Te vagy az EMBER?
- Igen én, aztán kardot rántott és levágta az oroszlán fülét. Még ma is fut, ha meg nem halt.

Eddig a mese, de a valóságban sincs legyőzhetetlenség. Ezt csak a zsarnokság meséli magáról, mert nem tudja, hogy a tehetetlen öregekből nőkből, gyermekekből és a meghunyászkodó felnőttekből „varázsszóra” huszárok lesznek. Akkor, amikor EMBERRÉ válnak.

Ez már nem mese! Ez már '56!

De aki sem gyermekként, sem felnőttként, sem öregként nem volt ember, jobb, ha csendbe marad!

Sancho Panza panasza.

Nem értek már semmit! Gazdám az elmés, nemes Don Quijote a ti eszméiteket követte Ti írtatok ódákat, költöttetek legendákat a lovagi erényekről. Ti zengtetek éjjel.-nappal a szegények, árvák, gyámoltalanok és elnyomottak védelmezéséről. És, hogy az ellenség ott van mindenhol: fűben, fában, malomban! Amikor gazdám mindezekért útra kelt, nem törődve éhséggel, hideggel, forrósággal, óriásokkal, akkor ti ellene fordultatok.

Gúnyoltátok, kinevettétek, megaláztátok, és végül segítségül hívtatok szolgáitokat és az idegen hadsereget, hogy letiporjanak bennünket. Most mit akartok tőlem? Tagadjam meg mindazt, amire ti tanítottatok? Legyek a pokolban fűtő, ahova ti bedobtatok? Tagadjam meg, segítsen megtörni gazdám, hogy a világ igaznak higgye a hazugságaitokat? Ha megteszem, megszabadítotok a pokoltól? És ki szabadít meg a lelkiismeretem poklától? Nem! Nem vagyok hős, csak egy gyarló kis ember, de ezt akkor sem...

Sancho Panza lázadása.

Miért higgyek nektek? Mert az idegen hordával legyőztetek? Mert úgy hiszitek a győztesé az igazság is? Mert azt hiszitek a kegyetlenséggel elért alázat titeket igazol? Mert ha hallgató félelem van, akkor nincsenek rommá lőtt házak, gyermeküket sirató anyák, megkínzott emberek, gödörbe szórt kivégzettek? Mert megfordítottátok a világot?

Nem!

Nem úgy igaz: akit elítélnek, az bűnös, hanem aki bűnös, azt elítélik.

Nem úgy igaz: aki a barátunk, az becsületeses, hanem aki becsületes, az a barátunk,

Nem úgy igaz: aki veletek van, az tisztességes, hanem aki tisztességes, az nem lehet veletek!

Semmi közöm már hozzátok. Nem veletek kell megbékélnem, hanem önmagammal.

Rám kényszeríthetitek, hogy vigyázban álljak, hogy levegyem a sapkám előttetek, de a

LELKEM, a MEGGYŐZŐDÉSEM az enyém: Nincs hatalmatok felette.”

/I.m.: 53-54. old./

Irodalom: Dalmadi Jenő: Egy ötvenhatos emlékei

Kairosz kiadó

Budapest, 2010